

ส่วนพลาสติกไม่เพียงแต่เป็นภัยต่อสิ่งแวดล้อมอย่างที่ทุกคนกำลังตระหนักถึงกัน ทว่าอันตรายต่อพลาสติกก็ยังส่งผลกระทบต่อสุขภาพอีกมากมาย ไม่ว่าจะเป็น

- สารพาทาเลต (Phthalate) ในพลาสติกอาจไปรบกวนการทำงานของฮอร์โมนในร่างกายและเสี่ยงต่อการเป็นมะเร็ง
- สารไวนิลคลอไรด์ (Vinyl Chloride) ในพลาสติกพีวีซีเรซิน (PVC Resin) จัดเป็นสารก่อมะเร็งในกลุ่มหนึ่ง ที่อาจเป็นสาเหตุของมะเร็งตับได้
- สารไบฟีนอลเอ (Bisphenol A) ที่ใช้ในการผลิตพลาสติก อาจทำให้เสี่ยงต่อการเป็นมะเร็งเต้านมและมะเร็งต่อมลูกหมาก
- สารฟอร์มาลดีไฮด์ (Formaldehyde) ในพลาสติกประเภทเมลามีน หากโดนความร้อนอาจกลายเป็นสารละลายที่ปนเปื้อนมาในอาหาร และเป็นสาเหตุของมะเร็งเม็ดเลือดขาว

นอกจากนี้ทั้งโฟมและพลาสติกยังเป็นขยะที่ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม เช่น

- หากทิ้งไม่ถูกที่ก็จะอุดตันท่อระบายน้ำทำให้เกิดปัญหาน้ำท่วมขัง
- หากเกิดการเผาที่ไม่สมบูรณ์ จะเกิดการปล่อยก๊าซพิษและก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ ที่เป็นสาเหตุหนึ่งของการเกิดโลกร้อน
- ส่งผลกระทบต่อระบบนิเวศและการดำรงชีวิตของพืชและสัตว์ต่าง ๆ
- ทำให้เกิดการปนเปื้อนต่อสิ่งแวดล้อม ทั้งในดินและแหล่งน้ำ

วิธีลดปริมาณขยะพลาสติกจริง ๆ ทำไม่ยาก ทุกคนสามารถลดขยะพลาสติกได้ทั้งนั้น ด้วยวิธีดังต่อไปนี้

๑. ซื้อของไม่รับถุงพลาสติก แต่เตรียมถุงผ้าไปเอง
๒. นำพลาสติกที่ใช้งานแล้วกลับมาใช้ซ้ำอีกครั้ง
๓. เลือกใช้พลาสติกที่นำกลับมาใช้ซ้ำได้ เช่น แก้ว น้ำและกล่องใส่อาหาร
๔. เลือกใช้วัสดุที่ย่อยสลายได้ อย่าง จาน ถ้วย ที่ผลิตจากขานอ้อย หรือวัสดุธรรมชาติชนิดอื่น ๆ เป็นต้น
๕. แยกขยะพลาสติกทิ้งให้ถูกที่ เพื่อนำพลาสติกเหล่านั้นไปรีไซเคิลต่อได้ง่ายขึ้น

ลด ละ เลิก

ใช้ถุงพลาสติกและโฟม

สำนักปลัด

องค์การบริหารส่วนตำบลตะโล๊ะไกรทอง
อำเภอแม่แก่น จังหวัดปัตตานี

กรมควบคุมมลพิษเผยว่า ประเทศไทยจัดเป็นประเทศในอันดับต้น ๆ ที่เป็นแหล่งสำคัญที่พบขยะพลาสติกในทะเล โดยในช่วง ๑๐ ปี ที่ผ่านมา ประเทศไทยมีขยะพลาสติกเกิดขึ้นประมาณ ๑๒% ของปริมาณขยะทั้งหมด หรือปีละประมาณ ๒ ล้านตัน ซึ่งขยะพลาสติกส่วนใหญ่เป็นพลาสติกแบบใช้ครั้งเดียว (Singleuse plastic : SUP) เช่น ถุงร้อน ถุงเย็น ถุงหูหิ้ว แก้วพลาสติก หลอดพลาสติก หรือกล่องโฟมบรรจุอาหาร และจากปริมาณขยะพลาสติกทั้งหมด มีจำนวนขยะพลาสติกที่ถูกกลับไปใช้ประโยชน์ประมาณ ๐.๕ ล้านตัน ส่วนอีก ๑.๕ เป็นขยะที่ไม่ถูกนำกลับไปทำประโยชน์ในระบบเศรษฐกิจหมุนเวียน (Circle Economy) แต่จะถูกนำไปกำจัดด้วยการฝังกลบ เมื่อมีปริมาณมากขึ้นก็กลายเป็นปัญหาขยะพลาสติกในระยะยาวได้นั่นเอง

จะเห็นได้ว่า ขยะพลาสติกกลุ่มข้างต้นมีอายุการใช้งานสั้น แต่ใช้เวลาในการย่อยสลายนานเป็นร้อย ๆ ปี หากไม่นำขยะพลาสติกกลับไปรีไซเคิล การทำลายขยะพลาสติกด้วยการเผาหรือฝังกลบก็จะส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม เริ่มจากสร้างมลพิษให้สิ่งแวดล้อม หรือที่เห็นกันบ่อย ๆ ก็คือ เศษขยะพลาสติกที่ถูกทิ้งขว้างตามพื้นถนน กลายเป็นขยะที่ไปอุดตันท่อน้ำ หรือเป็นขยะที่ลอยคว้างอยู่ตามแม่น้ำ ลำคลอง จากนั้นก็ไหลลงสู่ท้องทะเล ส่งผลกระทบต่อระบบนิเวศทางทะเล ห่วงโซ่อาหาร และการ

ดำรงชีวิตของสิ่งมีชีวิตในระบบนิเวศ ของท้องทะเลทั่วโลกอีกด้วย

พลาสติกและกล่องโฟม ใช้เวลานานแค่ไหนกว่าจะย่อยสลาย

เราได้ยินจนชินหูว่า โฟมและพลาสติกใช้เวลาในการย่อยสลายนานนับร้อย ๆ ปี แต่เพื่อความชัดเจน เราขอยกตัวเลขข้อมูลจากกรมควบคุมมลพิษมาให้เห็นเลยว่า ร้อย ๆ ปีที่ว่า มันนานขนาดไหน

ถุงพลาสติก ใช้เวลาย่อยสลาย ๔๕๐ ปี โฟมไม่สามารถย่อยสลายเองตามธรรมชาติได้

ลองคิดภาพตามเล่น ๆ ดูว่า กว่าที่จะถึง ๔๕๐ ปี ถุงพลาสติกในโลกใบนี้จะเพิ่มขึ้นอีกมากแค่ไหน และขอย้ำกันอีกทีว่าโฟมเป็นวัสดุที่ย่อยสลายเองตามธรรมชาติไม่ได้ และหากกำจัดด้วยการเผาทำลายก็จะก่อให้เกิดก๊าซสไตรีน (Styrene) ที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพรวมถึงสิ่งแวดล้อม ดังนั้นควรหาวิธีจัดการกับขยะประเภทโฟมอย่างเหมาะสม หรือควบคุมการใช้โฟมไปเลย ส่วนพลาสติกก็ใช้เวลานานถึง ๔๕๐ ปี ในการย่อยสลาย อีกทั้งพลาสติกยังมีความคงทนย่อยสลายตามธรรมชาติได้น้อยและยัง

สามารถทนต่อแรงอัดได้สูง กำจัดยาก แถมยังใช้พื้นที่ในการฝังกลบมากกว่าขยะประเภทอื่น ถ้าหากเราสามารถลดการใช้พลาสติกหรือนำไปใช้ประโยชน์อื่น ๆ ได้ ก็น่าจะเป็นทางออกที่ดีกับปัญหาขยะดังกล่าวไม่น้อย

อันตรายจากกล่องโฟม-พลาสติก คิดสักนิดก่อนใช้

รู้หรือไม่ว่า กล่องโฟมบรรจุอาหารที่ใช้ตามท้องตลาดทั่วไป ทำมาจากวัสดุพอลิเมอร์ชนิดพอลิสไตรีน (Polystyrene) ที่ได้จากกระบวนการกลั่นน้ำมันปิโตรเลียม เมื่อน้ำมันหรือความร้อนจากอาหารหรือสิ่งที่นำไปบรรจุทำปฏิกิริยากับกล่องโฟม ก็จะทำให้สไตรีน (Styrene) จากกล่องโฟมปนเปื้อนมาับอาหารที่รับประทานเข้าไป และเป็นอันตรายต่อสุขภาพ ซึ่งความน่ากลัวที่ควรระวังก็เพราะว่า...

- ส่งผลให้เกิดอาการพิษเฉียบพลัน เช่น ระคายเคืองผิวหนัง หรือทางเดินหายใจผิดปกติ
- ส่งผลต่อระบบประสาทส่วนกลาง ทำให้การเคลื่อนไหวและการทรงตัวไม่ดี
- เสี่ยงภาวะสมองเสื่อมและสมาธิสั้น
- เสี่ยงต่อการเป็นมะเร็ง

